

Die eerste nacht viel ik in het zand in slaap.
Toen de zon opkwam, maakte een zachte stem mij wakker.
‘Tekenen alsjeblieft een schaap voor mij ...’
Ik sprong op en zag daar een bijzonder jongetje staan.

Hij keek niet verloren, hij leek de weg niet kwijt.
‘Tekenen alsjeblieft een schaap voor mij ...’
Ik legde hem uit dat ik helemaal niet kon tekenen.
‘Dat geeft niets, teken maar een schaap voor mij.’
Ik probeerde het een paar keer, maar de jongen was niet tevreden.

Dus krabbelde ik snel een houten kist.
'Zo,' zei ik, 'je schaap zit daarin.'
Tot mijn verbazing lichtte zijn gezicht helemaal op.
'Dat is precies hoe ik het wilde hebben!'
Zo ontmoette ik **de kleine prins**.

Toen hij mijn vliegtuig zag, werd hij nieuwsgierig.

Ik vertelde hem dat het eigenlijk moest vliegen en nu stuk was.

‘Kom je ook uit de hemel?’ vroeg hij.

En toen: **‘Van welke planeet ben jij?’**

‘Waarom? Kom jij van een andere planeet?’ vroeg ik verwonderd.

‘Het is maar een heel kleine planeet,’ zei hij,

‘niet veel groter dan een huis.’

‘Is het waar dat schapen struiken eten?’ vroeg hij even later.

‘Ja, dat is waar.’

‘Ha! En eten ze ook **baobabs?**’

‘Nee.’

‘Jammer! De grond van mijn planeet zit vol baobabzaadjes

en ik ben bang dat **mijn planeet zal barsten** als ze groeien!’